

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 20C/185/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114227039
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Jenis
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:1114227039.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudcom Mgr. Martinom Jenisom v spore žalobkyne: L.. M. G., D.. XX.XX.XXXX, N.C. X, XXX XX Bratislava, kontaktná adresa: Z. Č.. XXX, XXX XX proti žalovanému: PB KREDIT s.r.o., Šancová 104, 831 04 Bratislava, IČO: 36 803 642, o zaplatenie 15 400 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v pomere 100%, ktorú je žalobkyňa povinná zaplatiť do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 30.9.2014 v znení následnej zmeny (ktorú súd pripustil na pojednávaní dňa 19.2.2016) sa žalobkyňa domáhala zaplatenia sumy 400 € spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5,75 % od 30.9.2014 do zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenia z prenájmu vecí žalobkyne a následne aj sumy 15.000 € spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5,75 % od 23.12.2015 do zaplatenia titulom náhrady škody na veciach žalobkyne.

2. Žalobkyňa tvrdí, že dňa 20.1.2014 sa žalovaný stal majiteľom bytu č.. nachádzajúcom sa na 7. poschodí obytného domu na N.ej len ako „byt“), pôvodne patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne. Predmetný byt pôvodne vydrazil Ing. M.o ako fyzická osoba, neskôr ho previedol na spoločnosť METALCONSTRUCT s.r.o. a táto ho následne predala spoločnosti PB KREDIT, s.r.o., ktorej konateľom a spoločníkom je Ing. M. Žalobkyňa namietá platný prevod vlastníckeho práva a so žalovaným vedie viacero súdnych sporov, ktoré vyplývajú zo sporného vlastníckeho práva k predmetnému bytu (o ktoré sa súdi v inom konaní). Žalobkyňa tvrdí, že v byte bývala spolu s rodinou až do 4.2.2013, kedy v čas ich neprítomnosti Ing.. vymenil na dverách zámky a od vtedy žalobkyňu s rodinou dnu nepustil. Žalovaný v tom čase uzatvoril nájomnú zmluvu s osobami, ktoré užívali zariadenie bytu, ktoré však patrilo do výlučného vlastníctva rodiny žalobkyne. Okresný súd Bratislava V pod sp. zn. 15C 29/2013 zakázal žalobcovi prenajímať zariadenie bytu podľa tam priloženého zoznamu. Byt následne A. predal spoločnosti METALCONSTRUKT s.r.o., ktorá ho následne dňa 20.1.2014 predala spoločnosti pána N.a - PB KREDIT s.r.o., ktorá byt aj naďalej prenajíkala tretím osobám, napriek predbežnému opatreniu vydanému v konaní Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 49C/76/2014 zo dňa 4.3.2014. Dňa 9.6.2014 sa konala obhliadka bytu vo veci vedenej Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 6C 148/2013 o vydanie vecí, kde bolo potvrdené, že veci v byte nie sú vlastníctvom žalovaného. Následne dňa 11.9.2014 sa žalobkyňa dozvedela, že neznámi muži vynášajú z bytu veci a zariadenie žalobkyne. Vo vestibule domu sa nachádzali vrecia s vecami rodiny žalobkyne a bola tam rozbitá ich francúzska posteľ, pričom tieto veci po privolaní policajnej hliadky boli odnesené späť do bytu. Žalovaný tak po 20.1.2014 prenajímal byt aj so zariadením žalobkyne. Žalovaný je realitnou spoločnosťou a obdobné 4-izbové byty prenajíma

za 750 € Z toho dôvodu žiada žalovaného o zaplatenie 200 € mesačne a to za obdobie od 20.1.2014 do 20.2.2014 a od 21.2.2014 do 20.3.2014 spolu s ročnými úrokmi z omeškania odo dňa podania žaloby zo sumy 400 € (neskôr žalobkyňa tvrdenia mierne alternovala na 100€ za mesiac za január až apríl).

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobkyňa súdu predložila:

- Výpis z obchodného registra žalovaného, č. I. 6,
- 2x Čiastočný výpis z katastra nehnuteľností na predmetný byt (LV č. 2482), č.I. 8 a 10,
- Dohoda o rozdelení hnuiteľného majetku zo dňa 7.1.2005, č.I. 9,
- Titulná strana uznesenia Okresného súdu Bratislava V, č. k. 49C/76/2014-123, č.I. 11,
- Zápisnica o ohliadke zo dňa 9.6.2014 v konaní OS BA V, sp. zn. 6C/148/2013, č.I. 12,
- Uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 6.5.2013, č.I. 15C/29/13-32 a prvá strana potvrdzujúceho uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co 415/2013-52, č.I. 16-20,
- Zápisnica o trestnom oznámení žalobkyne zo dňa 11.9.2014, ČVS: ORP-1800/PS-B5-2014, č.I. 21,
- Výtlačok zo stránky www.byty.sk <<http://www.byty.sk>> výsledok vyhľadávania ceny prenájmu bytov, č.I. 24-25.

4. Žalovaný sa k veci uviedol, že predmetný byt vydražil dňa 23.3.2005 L.o, príklep bol schválený rozhodnutím Okresného súdu Bratislava V. Následne Okresný súd Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/533/2005 zaviazal navrhovateľku a jej manžela byt vypratať. Žalovaný opakovane vyzýval žalobkyňu na vypratanie bytu, bolo jej opakovane umožnené odniesť si všetky jej patriace veci. Žalobkyňa začala sama predmetný byt prenajímať ďalším osobám aj keď nebola jeho vlastníčkou. Tieto si do bytu doniesli aj vlastné veci. Žalovaný vyzval žalobkyňu na preukázanie vlastníckeho práva k hnuiteľným veciam a aby si tieto veci odniesla. Žalobkyňa vlastnícke právo k veciam žiadnym spôsobom nepreukázala, jedine podala žalobu o vydanie vecí. L.o približne 8 rokov nemohol užívať byt, ktorý legálne nadobudol, ktorý sa snaží prenajímať a ktorý na tento účel zrekonštruoval. Žalovaný napriek riadne nadobudnutému vlastníctvu bytu tento nemôže plnohodnotne užívať pre obštrukčné správanie žalobkyne. Žalobu považuje za nedôvodnú.

5. Na preukázanie svojich tvrdení žalovaný súdu predložil korešpondenciu žalobkyne a ID.o dňa 15.10.2013 a 7.10.2013, č. I. 35-36.

6. Na prejednanie vecí súd nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a vypočul žalobkyňu a Ing. BU.

7. V priebehu konania žalobkyňa podaním zo dňa 9.9.2015 predložila súdu fotografie zachytávajúce vybavenie bytu, fotokópiu zápisnice z pojednávania vo veci Okresného súdu v Žiline sp. zn. 7C 13/2014, na ktorom bývalé nájomníčky bytu opísali zariadenie bytu a potvrdili, že byt bol zariadený pred príchodom ID. dňa 30.1.2013 a potvrdili, že mali uzatvorenú zmluvu o nájme bytu so žalovaným a pánovi N. platili 600 € mesačne.

8. Ďalej boli súdu predložené nasledovné listiny:

- Zmluva o podnájme bytu zo dňa 1.6.2013, č.I. 40,
- Odvolanie žalobkyne proti rozsudku OS BA V č.k. 6C/148/2013-267, č.I. 47,
- Fotografie z bytu č.I. 54-57.

9. Následne žalobkyňa podaním zo dňa 23.12.2015 rozšírila žalobu o povinnosť zaplatiť jej sumu 15.000 € s príslušenstvom. Nad rámec už uvedeného tvrdí, že exekučné konanie o vypradenie bytu bolo uznesením zo dňa 23.9.2015 právoplatným 21.10.2015 zastavené. Dňa 30.1.2015 L. v neprítomnosti rodiny žalobkyne vymenil na vchodových dverách zámky, do bytu ich následne nepustil a veci im odmietol vydať. Následne žalovaný uzatvoril nájomnú zmluvu na predmetný byt. Ing. N. žalobkyňu vyzval na vypratanie bytu dňa 11.2.2013 a 7.10.2013. avšak keď žalobkyňa žiadala o termín vždy odmietol s tým, že má preukázať vlastníctvo vecí. Byt v exekučnom konaní nebol z viacerých dôvodov vypratáný, poukázala najmä na začatie konkurzného konania na manžela žalobkyne a zmenu vlastníctva bytu. Dňa 9.6.2014 sa uskutočnila ohliadka bytu v konaní 6C/148/2013, pri ktorej žalovaný nespochybnil tvrdenie, že vlastníkom tam označených vecí je rodina žalobkyne. Dňa 30.8.2014 žalobkyňa zistila, že v byte sa vykonávajú stavebné úpravy, pričom došlo k znečisteniu vybavenia bytu, ktoré nebolo zabezpečené pred poškodením. Následne 11.9.2014 zistila žalobkyňa, že veci boli vynášané z bytu, posteľ bola rozbitá.

Privolaná policajná hliadka prikázala veci odniesť naspäť do bytu. V byte boli pripravené ďalšie vrecia na vypratanie, v izbe kde pôvodne bola posteľ bol cudzí nábytok, v byte časť vybavenia chýbala, podľa vyjadrení susedov neznámi ľudia týždeň vynášali veci z bytu a sťahovali tam nové zariadenie. Neskôr sa dohodla s pánom M.m na stretnutí, ktorý jej potvrdil, že zariadenie nachádzajúce sa na fotografiách sa v byte nenachádza. Podala aj viacero trestných oznámení, ktoré však prokuratúra zamietla. Žalobkyňa sa ďalej v podaní vyjadrovala následným prevodom vlastníckeho práva k bytu a nadobúdacej cene, kde vyslovuje domnienku, že cenu ovplyvnilo aj vybavenie bytu, opisuje priebeh exekučného konania EX 2141/2010 na základe rozsudku z konania 9C/533/2005. Má zato, že je to práve žalovaný na ktorého objednávku došlo k svojpomocnému vyprataniu bytu v rozpore s právnym poriadkom, preto je zodpovedný za zásah do majetkových práv rodiny žalobkyne. Žalobkyňa navrhla vypočuť svedkov Z. bývalých nájomníkov predmetného bytu.

10. Spolu s podaním žalobkyňa súdu predložila:

- Uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 23.9.2015, sp zn. 36Er/6647/2010, č.l. 71,
- Korešpondenciu medzi žalobkyňou a Ing. N. zo dňa 23.1.2013, 11.2.2013, 19.2.2013, 10.6.2013, 7.10.2013, 15.10.2013, č.l. 72-79,
- Výtlačok oznámenia z obchodného vestníka o začatí konkurzného konania voči manželovi žalobkyne zo dňa 20.11.2012 - č.l. 80, oznámenie o prerušení exekučného konania, č.l. 83,
- Zmluvu o prevode vlastníctva bytu (Ing. N./METALCONSTRUCT)- č. I. 85,
- Dohodu o odstúpení od kúpnej zmluvy, č.l. 89,
- Zmluvu o prevode vlastníctva bytu (METALCONSTRUCT/PB CREDIT), č.l. 91,
- uznesenie o odmietnutí trestného oznámenia ORPZ BA 5, ČVS: ORP-1800/PS-B5-2014 z 20.11.2014, č.l. 97,
- Uznesenie OP BA V o zamietnutí sťažnosti č.k. 1Pn 941/14/1105-8 zo dňa 18.12.2014, č. I. 99,
- oznámenie o zmene oprávnenej osoby, č.l. 103,
- služobný záznam hliadky ORPZ BA V zo dňa 11.9.2014, č. I. 104.

11. Podaním zo dňa 17.2.2016 žalobkyňa súdu doručila ďalšie fotografie bytu (čl. 107-112), Odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 16.3.2015, sp. zn. 7C/13/2014 - čl. 113, Odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 21.10.2015, sp. zn. 49C/76/2014 - čl. 120, Zápisnica z pojednávania Okresného súdu Žilina vo veci 7C/13/2014 zo dňa 23.2.2015 - č.l. 123, zo dňa 19.1.2015 - č.l. 131, a zo dňa 19.11.2017 - č.l. 141.

12. V podaní zo dňa 4.4.2016 žalobkyňa opätovne sumarizuje argumentáciu k požadovanej sume 400 € za prenájom vybavenia bytu. K požadovanej náhrade 15.000 € uviedla, že túto sumu uviedla iba približne. Z podania vyplýva že žalobkyňa mala časť vecí nadobudnúť v konkurznom konaní. Predložila výpočet vecí ktoré sa v byte mali nachádzať a navrhla vypočuť svedkov Ing. H.

13. V podaní zo dňa 15.1.2019 žalobkyňa uviedla, že považuje pôvodný exekučný titul - rozsudok vo veci 5C/73/98 za neprávoplatný pre vedu v doručovaní.

14. Na pojednávaní strany sporu vo svojich vyjadreniach zotrvali na argumentácii prezentovanej v písomných podaniach. Žalovaný súdu predložil rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 6.11.2018, č.k. 14Co/511/2015-339 (č.l. 187), ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 1.6.2015, sp. zn. 6C/148/2013, ktorým súd zamietol žalobu žalobkyne o vydanie hnutelných vecí.

15. Žalovaný zotrval na svojej argumentácii, že žalobkyňa mala 8 rokov na to, aby si veci zobrala, bolo jej to umožnené viackrát a opakovane nepreukázal vlastníctvo vecí, za ktoré sa náhrady škody domáha. Poprel, že by žalobkyňa za užívanie bytu platila nájomné, na túto pohľadávku proti žalobkyňi disponuje žalovaný exekučným titulom. Rovnako nie je pravdou, že žalobkyňa nemala kam ísť, mali dom. Poprel aj tvrdenie žalobkyne, že byt neprenajímala. Ženy, ktoré obývali (mali prenajatý) byt, tam boli vyše roka.

16. Žalobkyňa uviedla, že opätovne podala žalobu o určenie vlastníckeho práv k nehnuteľnosti. Žalobkyňa sa z bytu nevysťahovala z dôvodu, že v tom čase mala školopovinné deti, nemali kam ísť a exekúciu považovala za nezákonnú. Žalovaný nemal právo veci z bytu zničiť. Veci tam boli a žalobkyňa aj platila nájomné. Potom keď išli na dovolenku a umožnili tam prespať dvom ženám, tieto ju podviedli a do bytu pustili pána N..

17. Z vyjadrení strán a predložených dôkazov možno konštatovať, že medzi stranami sporu je viacero sporných skutočností, ktoré boli a sú predmetom viacerých súdnych sporov týkajúcich sa nie len s strán sporu ale aj tretích osôb. Z podstatných skutočností je možné uviesť, že medzi stranami nebolo sporné, že v minulosti došlo k vydraženiu bytu žalobkyne právnym predchodcom (a súčasne štatutárom a spoločníkom) žalovaného. Aj po vydražení bytu tento užívala rodina žalobkyne až do začiatku roku 2013, kedy pán BU. vymenil na byte zámky. Exekúcia vypratáním bytu v prospech právneho predchodcu žalovaného nikdy úspešne neprebehla, exekučné konanie bolo zastavené. Medzi stranami zostala sporná ďalšia dispozícia so zaradením bytu a vlastníctvo jednotlivých hnutel'ných vecí.

18. Z dôvodu veľkého počtu písomností predložených súdu s rôznou výpovednou hodnotou bude súd tieto dôkazy uvádzať v pre rozhodnutie dôležitých okruhoch (súdne konania, korešpondencia a podobne), pričom k jednotlivým konkrétnym skutočnostiam sa súd vyjadrí v príslušnej časti odôvodnenia, kde to považuje za potrebné.

19. Z predložených listín týkajúcich sa konania Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 49C/76/2014 (Titulná strana uznesenia Okresného súdu Bratislava V, č. k. 49C/76/2014-123, č.l. 12; Odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 21.10.2015, sp. zn. 49C/76/2014, čl. 120) a nesporných tvrdení strán súd zistil, že žaloba žalobkyne o určenie vlastníctva k bytu v prospech žalobkyne bola právoplatne zamietnutá.

20. Z predložených listín týkajúcich sa konania Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 6C/148/2013 (Zápisnica o ohliadke zo dňa 9.6.2014 v konaní OS BA V, sp. zn. 6C/148/2013, č.l. 12; Uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 6.5.2013, č.l. 15C/29/13-32 a prvá strana potvrdzujúceho uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co 415/2013-52, čl. 16-20; Odvolanie žalobkyne proti rozsudku OS BA V č.k. 6C/148/2013-267, č.l. 47; rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 6.11.2018, č.k. 14Co/511/2015-339, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 1.6.2015, sp. zn. 6C/148/2013, č. l. 190) a nesporných tvrdení strán súd zistil, že žaloba o vydanie hnutel'ných vecí tvoriacich zariadenie bytu bola právoplatne zamietnutá. V konaní 15C/29/13 súd čiastočne vyhovel návrhu žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia spočívajúceho v povinnosti zdržať sa prenajímania hnutel'ného majetku - zariadenia bytu do právoplatného skončenia konania 6C/148/2013.

21. Zo zápisnice o ohliadke zo dňa 9.6.2014 v konaní Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 6C/148/2013, č.l. 12, súd zistil, že vlastníctvo vecí, ktoré boli označené žalobkyňou odporca (žalovaný) nespovoľoval a nenamietal, aby si tieto vzala. Žalobkyňa v priebehu ohliadky uviedla, že veci v byte nie sú výlučne jej vlastníctvom, ale niektoré sú výlučným vlastníctvom jej manžela, ktorý bol v tom čase v konkurze. Osobné veci jej bolo umožnené si odniesť, ostatné veci boli ponechané v byte z dôvodu, že žalobkyňa nevedela preukázať jej výlučné vlastníctvo. Žalobkyňa tiež pri ohliadke uviedla, že okrem konkurzu pod sp. zn. 6K 58/2012 prebieha aj exekučné konanie pod sp. zn. EX 2141/2010 (36Er 6647/2010)

22. Z listín konania Okresného súdu Žilina sp. zn. 7C/13/2014, ktorého predmetom boli peňažné nároky žalobkyne proti O. (Odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 16.3.2015, sp. zn. 7C/13/2014, čl. 113; Zápisnica z pojednávania Okresného súdu Žilina vo veci 7C/13/2014 zo dňa 23.2.2015, č.l. 123, zo dňa 19.1.2015, č.l. 131, a zo dňa 19.11.2017, č.l. 141) súd zistil, že O.va mali užívať byt v období od júla (resp. augusta) 2012 do apríla 2014. Každá užívala jednu izbu v byte, pričom veci ktoré tam boli im boli dané do užívania buď žalobkyňou alebo si veci doniesli samé. Až následne sa dozvedeli, že žalobkyňa nie je majiteľkou bytu. Potvrdili, že zariadenie bytu zodpovedalo predloženým fotografiám. Vedeli, že zariadenie malo patriť žalobkyňi. Následne od majiteľa bytu sa dozvedeli, že to zariadenie tam zrejme zostane, pretože žalobkyňa za užívanie bytu neplatila 8 rokov, preto môže veci zadržať a vo veci malo prebiehať iné súdne konanie. Zariadení v byte zostalo aj po ich odchode. V zápisnici zo dňa 19.1.2015 sa žalobkyňa vyjadrila k vybaveniu bytu, ktoré v súhrnnej hodnote ohodnotila na 200.000 Sk.

23. Z korešpondencie medzi žalobkyňou a žalovaným/L. (zo dňa 15.10.2013 a 7.10.2013, č.l. 35-36; a zo dňa 23.1.2013, 11.2.2013, 19.2.2013, 10.6.2013, 7.10.2013, 15.10.2013, č.l. 72-79) súd zistil, že L. vyzval opakovane žalobkyňu na vypratanie bytu dňa 7.10.2013 a 23.1.2013 - prevzaté dňa 11.2.2013. Žalobkyňa oznámila listom zo dňa 11.2.2013, že si rovnakého dňa mieni časť vecí zobrať. Listom zo dňa 15.10.2013 žiadala o určenie termínu vystaňovania a napokon listom zo dňa 10.6.2013 žiadala žalobkyňa o rešpektovanie uznesenia 15C/29/13.

24. Z dohody o rozdelení hnutelného majetku zo dňa 7.1.2005, č.l. 9; výtlačku oznámenia z obchodného o začatí konkurzného konania voči manželovi žalobkyne zo dňa 20.11.2012, č.l. 80; oznámenia o prerušení exekučného konania, č.l. 83; oznámenie o zmene oprávnenej osoby, č.l. 103 a uznesenia Okresného súdu Bratislava V zo dňa 23.9.2015, sp zn. 36Er/6647/2010, ako aj nesporných tvrdení strán, súd zistil, že v roku 2005 došlo k zániku a rozdeleniu BSM žalobkyne a jej manžela, na ktorého majetok bol následne v roku 2012 vyhlásený konkurz. Exekučné konanie, ktorého predmetom bolo vypratanie bytu na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 9C/533/2005, vedené pod sp. zn. 36Er/6647/2010, EX 2141/2010, bolo najprv dôsledku konkurzu prerušené a neskôr zastavené uznesením zo dňa 23.9.2015.

25. Zo zápisnice o trestnom oznámení žalobkyne zo dňa 11.9.2014, ČVS: ORP-1800/PS-B5-2014, č.l. 21; uznesenia o odmietnutí trestného oznámenia ORPZ BA 5, ČVS: ORP-1800/PS-B5-2014 z 20.11.2014, č.l. 97; Uznesenia Okresnej prokuratúry Bratislava V o zamietnutí sťažnosti č.k. 1Pn 941/14/1105-8 zo dňa 18.12.2014, č.l. 99 a služobného záznamu hliadky ORPZ BA V zo dňa 11.9.2014, č.l. 104, súd zistil, že dňa 11.9.2014 mali neznáme osoby na základe následne popretých pokynov pána N.a vynášať zariadenie bytu, pričom malo dôjsť k poškodeniu postele. Na pokyn polície boli veci odnesené späť do bytu. Trestné oznámenie žalobkyne bolo právoplatne odmietnuté.

26. Zo zmluvy o podnájme bytu zo dňa 1.6.2013, č.l. 40, súd zistil, že táto bola uzatvorená medzi žalovaným, ktorý mal predmetný byt v nájme od pána N. ako podnájomníkmi. Podnájom bol dohodnutý na dobu neurčitú za mesačné nájomné 600 €, zariadenie bytu nebolo predmetom tejto zmluvy, byt bol podnájomcom daný do užívania bez zariadenia.

27. Ostatné listinné dôkazy (Výpis z obchodného registra žalovaného, č.l. 6; čiastočný výpis z katastra nehnuteľností na predmetný byt - LV č. 2482, č.l. 8 a 10; zmluva o prevode vlastníctva bytu Ing. Blaško/METALCONSTRUCT, č.l. 85; dohoda o odstúpení od kúpnej zmluvy, č.l. 89; zmluva o prevode vlastníctva bytu METALCONSRUCT/PB CREDIT, č.l. 91; Fotografie z bytu č.l. 54-57 a č.l. 107-112) súd nepovažoval za dôvodné osobitne rozoberať pretože smerujú k nesporným skutočnostiam, prípadne k skutočnostiam, ktoré vzhľadom na dôvody rozhodnutia súdu nie sú pre vec podstatné. Súd zamietol žalobu najmä z dôvodu, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní tvrdeného výlučného vlastníctva konkrétnych vecí, ktoré sa mali nachádzať v byte. Pokiaľ súd nemal za ustálený okruh vecí patriacich do výlučného vlastníctva žalobkyne, je preverovanie ich faktického stavu nadbytočné.

Súd na vec aplikoval nasledovné ustanovenia:

28. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodhodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

29. Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

30. Podľa § 442 ods. 1 OZ, Uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušíly zisk).

31. Podľa § 443 OZ, Pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

32. Podľa § 415 OZ, Každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

33. V prejedávanej veci sa žalobkyňa domáhala svojich nárokov voči žalovanému z dvoch dôvodov. Pôvodne podanou žalobou z titulu neoprávnenej dispozície s majetkom žalobkyne, spočívajúcej v podnájme bytu, v ktorom sa nachádzalo zariadenie patriace žalobkyne (jej rodine), ktoré takto žalovaný prenechal do užívania podnájomníčok za čo zinkasoval nájomné. Teda takouto neoprávnenou dispozíciou s vybavením bytu dosiahol vyššiu cenu nájmu, čím sa na úkor žalobkyne obohatil. V tejto časti nárok žalobkyne predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného a za čo požaduje primeranú časť nájmomného. Zvyšok uplatneného nároku v časti zaplattenia 15.000 €, tak ako to vyplýva z rozšírenia

žaloby, predstavuje náhradu škody na zariadení bytu žalobkyne, spôsobené žalovaným pri prerábaní bytu a spôsobené tvrdeným pokusom o svojpomocné vypratanie žalobkyne z bytu.

34. V oboch prípadoch je základným predpokladom úspechu žaloby preukázanie konkrétneho majetkového substrátu vo vlastníctve žalobkyne. V jednom prípade sa mal neoprávneným hospodárením s týmto substrátom obohatiť žalovaný vo forme jeho prenájmu. V druhom prípade mal žalovaný tento majetkový substrát svojvoľným a neoprávneným konaním znehodnotiť. Žalobkyňa okrem rozbitia vecí na pokyn žalovaného tvrdí porušenie preventívnych povinností žalovaného v zmysle § 415 OZ.

35. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že minimálne od roku 2005 došlo k zrušeniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) žalobkyne a jej manžela, pričom k vyporiadaniu BSM došlo v roku 2005 dohodou manželov. Následne došlo k vyhláseniu konkurzu na majetok manžela žalobkyne. Súčasťou konkurzom dotknutého majetku je aj časť zariadenia bytu. Sama žalobkyňa pri ohliadke bytu v konaní 6C/148/2013 namietala, že časť zariadenia je vo výlučnom majetku jej manžela preto s týmito vecami nie je možné manipulovať. Preukázať jej výlučné vlastníctvo, prípadne výlučné vlastníctvo jej manžela nevedela. Osobné veci jej bolo umožnené odniesť. Rovnako zo zápisnice vo veci 7C/13/2014 je zrejmé, že zariadenie bytu nie je vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Nie je bez významu, že sama žalobkyňa zariadenie bytu v tejto veci ohodnotila v súhrne na podstatne nižšiu sumu ako v tomto konaní a tiež poukázal na to, že tieto hnutelné veci majú s manželom rozdelené, ďalej však už toto rozdelenie nešpecifikovala.

36. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorí z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. júna 2010, sp. zn. 5Obo/52/2010).

37. Sama žalobkyňa súdu predložila dôkazy a tvrdenia, z ktorých vyplýva, že zariadenie bytu nie je v celosti jej výlučným vlastníctvom. Je povinnosťou žalobkyne v tomto smere preukázať alebo aspoň tvrdiť, z vlastníctva akého konkrétneho majetku sa žalovaných nárokov domáha. Žalobkyňa vo vyjadreniach poukazuje najmä na písomností iných konaní, kde sama tvrdí, že sú tu vlastnícke práva iných osôb. Majetkové usporiadanie zariadenia bytu bolo prioritne v dispozícii rodiny žalobkyne. Pokiaľ aj v určitom období bolo na prospech žalobkyne, že tieto majetkové vzťahy boli oddelené (konkurz manžela) je na žalobkyňu tieto vzťahy súdu preukázala. Na výzvu súdu, aby svoj majetok určila, však žalobkyňa bez uvedenia dôvodu nereagovala. Už z tohto dôvodu súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

38. Nad rámec uvedeného súd dodáva, že z predloženej podnájomnej zmluvy vyplýva, že táto sa zariadenia bytu netýkala. Podnájomnícky preukázateľne zariadenie bytu pôvodne užívali so súhlasom rodiny žalobkyne a to aj v prípade, že by súd uveril (pomerne neveriteľnému) tvrdeniu žalobkyne o tom, že počas dovolenky v byte umožnila prespať dvom ženám, ktoré ju následne podviedli. Z predložených listín je zrejmé, že tieto osoby užívali byt dlhšie, pričom pre rozhodnutie vo veci nie podstatné na základe akého titulu. Z uvedeného je však zrejmé, že aj v žalovanom období mali všetci zúčastnení dostatočný prehľad o vlastníckych pomeroch v byte (teda že zariadenie bytu a byt samotný majú iných vlastníkov). Zariadenie bytu bolo teda vylúčené z podnájmu. Opätovne súd môže poukázať aj na to, že podmienky podnájmu 600 € bez zariadenia bytu zodpovedajú aj tvrdeniam žalovanej, ktorá sama považuje za primeraný nájom 750 € so zariadením, z čoho považuje za primeranú časť 100 € (resp. 200 €) pripadajúcu na prenájom zariadenia.

39. K tvrdeniam o zničení majetku žalovanej súd uvádza, že z predložených listín policajných orgánov a tvrdení žalobkyne vyplýva, že veci ktoré mali byť z bytu vynesené boli na príkaz polície aj do bytu vrátené. Nie je preto ani preukázané, že zničeniu/poškodeniu vecí vôbec došlo. Súd podporne poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 6.11.2018, č. k. 14Co/511/2015-339 (ods. 10) ohľadne zádržného práva žalovaného, tieto úvahy sa však už značne odkláňajú od predmetu tohto konania.

40. Záverom súd dodáva, že z vykonaných dôkazov sa javí, že je to práve žalobkyňa, ktorá svoje práva využíva s účelom obmedziť žalovaného v užívaní bytu v presvedčení, že nie je oprávneným vlastníkom bytu. Žalobkyňa napriek opakovaným výzvam a dokonca právoplatnému rozhodnutiu súdu byt nevypratala. Je to v prvom rade žalobkyňa, ktorá má povinnosť sa o svoj majetok starať a svoje vlastníctvo nezneužívať, tak ako to uviedol aj súd v konaní 6C/148/2013, ktorý žalobu o vydanie vecí zamietol. Zároveň sa javí, že sama žalobkyňa vo vzťahu k hnutelným veciach tvoriacim zariadenie bytu vytvorila neprehľadný právny stav.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Súd konštatuje, že žalovaný bol v plnej miere úspešný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia

V Bratislave, dňa 17. apríla 2019.